

резервів росту ефективності використання земель, на основі врахування екологічних нормативів та економічних інтересів землевласників і землекористувачів.

Література:

1. Закон України «Про землеустрій». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15>.
2. Земельний кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>.
3. Довідник із землеустрою / за ред. Л.Я. Новаковського. – 4-те вид., перероб. і доп. – К.: Аграр. наука, 2015. – 492 с.

УДК 349

Юридичні науки

ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ЗЕМЕЛЬ ПРИБЕРЕЖНОЇ ЗАХИСНОЇ СМУГИ

Бойченко Р.В.,

старший викладач

Сумський національний аграрний університет

м. Суми, Україна

Сучасна земельно-правова та еколого-правова доктрина потребує здійснення системних досліджень правового режиму земель прибережних захисних смуг з метою виявлення стану його правового та організаційного забезпечення, визначення доцільності та можливості вдосконалення правового регулювання земельних та екологічних відносин у цій сфері [1].

Відповідно до положень статті 88 Водного кодексу України з метою охорони поверхневих водних об'єктів від забруднення і засмічення та збереження їх водності вздовж річок, морів і навколо озер, водосховищ та інших водойм в межах водоохоронних зон виділяються земельні ділянки під прибережні захисні смуги.

Прибережні захисні смуги встановлюються по берегах річок та навколо водойм уздовж урізу води (у меженний період) шириною: для малих річок, струмків і потічків, а також ставків

площею менше 3 гектарів - 25 метрів; для середніх річок, водосховищ на них та ставків площею більше 3 гектарів - 50 метрів; для великих річок, водосховищ на них та озер - 100 метрів. Уздовж морів та навколо морських заток і лиманів встановлюється прибережна захисна смуга шириною не менше двох кілометрів від урізу води. Якщо крутизна схилів перевищує три градуси, мінімальна ширина прибережної захисної смуги подвоюється. Прибережні захисні смуги встановлюються на земельних ділянках всіх категорій земель, крім земель морського транспорту.

У межах прибережної захисної смуги морів та навколо морських заток і лиманів встановлюється пляжна зона, ширина якої визначається залежно від ландшафтно-формуючої діяльності моря, але не менше 100 метрів від урізу води, що включає: території, розташовані між лінією максимального відпливу та лінією максимального напливу хвиль, зареєстрованих під час найсильніших штормів, а також територію берега, яка періодично затоплюється хвилями; прибережні території - складені піском, гравієм, камінням, ракушняком, осадовими породами, що сформувалися в результаті діяльності моря, інших природних чи антропогенних факторів; скелі, інші гірські утворення.

Пляжна зона не встановлюється у межах прибережної захисної смуги морів та навколо морських заток і лиманів на земельних ділянках, віднесених до земель морського транспорту, а також на земельних ділянках, на яких розташовані військові та інші оборонні об'єкти, рибогосподарські підприємства.

Громадянам забезпечується безперешкодний та безоплатний доступ до узбережжя морів, морських заток, лиманів та островів у внутрішніх морських водах у межах пляжної зони, до берегів річок, водойм та островів для загального водокористування, крім земель охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон та зон особливого режиму використання земель, а також земельних ділянок, на яких розташовані: гідротехнічні, гідрометричні та лінійні споруди; об'єкти підвищеної небезпеки; пансіонати, об'єкти реабілітації, спорту, санаторії та інші

лікувально-оздоровчі заклади, дитячі оздоровчі табори, що мають відповідні передбачені законом документи на споруди та на провадження відповідної діяльності; об'єкти природно-заповідного фонду, об'єкти культурної спадщини.

Обмеження доступу громадян у будь-який спосіб (у тому числі шляхом влаштування огорож або інших конструкцій) до узбережжя водних об'єктів на земельних ділянках прибережних захисних смуг, що перебувають у користуванні юридичних або фізичних осіб, а також справляння за нього плати є підставою для припинення права користування земельними ділянками прибережних захисних смуг за рішенням суду.

Користування пляжною зоною у межах прибережної захисної смуги морів та навколо морських заток і лиманів здійснюється з дотриманням вимог щодо охорони морського середовища, прибережної захисної смуги від забруднення та засмічення і вимог санітарного законодавства.

У разі надання права користування пляжною зоною користувачі зобов'язані забезпечити безперешкодний та безоплатний прохід вздовж берега моря, морської затоки чи лиману. Обмеження у будь-який спосіб проходу вздовж берега моря, морської затоки чи лиману в межах пляжної зони чи справляння за нього плати є підставою для припинення права користування пляжною зоною за рішенням суду.

Землі прибережних захисних смуг перебувають у державній та комунальній власності та можуть надаватися в користування лише для цілей, визначених чинним законодавством.

Прибережні захисні смуги встановлюються за окремими проектами землеустрою. У межах існуючих населених пунктів прибережна захисна смуга встановлюється з урахуванням містобудівної документації.

Отже, аналіз норм Земельного та Водного кодексів України свідчить, що законодавством передбачено встановлення вздовж водних об'єктів прибережних захисних смуг, які визначаються за окремими проектами землеустрою. Данні норми потребують доопрацювання в частині необхідності передбачення, що у разі

відсутності відповідної землевпорядної документації необхідно врахувати законодавчо встановлені розміри прибережної захисної смуги.

Література:

1. Нагребельний А. В. Землі водоохоронних зон та прибережних захисних смуг як потенційних об'єктів державно-приватного партнерства.// Часопис Київського університету права 2014. № 1.- С. 46 – 51.
2. Водний кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/213/95-%D0%B2%D1%80#Text>.
3. Земельний кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>.

УДК 339.9

Економічні науки

МІЖНАРОДНА ТРУДОВА МІГРАЦІЯ НАСЕЛЕННЯ В 2020 РОЦІ: ВПЛИВ COVID-19

Варшава Д.В.

*студентка третього курсу
спеціальності «Менеджмент персоналу»*

Науковий керівник: Загарій В.К.

*к.е.н., доцент кафедри міжнародної економіки
Київський національний економічного
університет імені Вадима Гетьмана
м. Київ, Україна*

Вступ:

На початку 2020 року держави зіткнулися з безпрецедентним викликом небезпечної пандемії. Керівники більшості країн сучасного глобалізованого світу повинні були вирішити вкрай складну проблему: з одного боку, необхідно захистити населення від загрози потенційно смертельного зараження, що рівнозначно радикального обмеження мобільності громадян (і, як наслідок, заморожування економічної активності), а з іншого - мінімізувати економічні збитки від таких заходів.